

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 154/2013
20.11.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.М., због кривичног дела пореске утаје из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Ј.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К бр.836/10 од 06.12.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.5018/2012 од 24.06.2013. године, у седници већа одржаној дана 20. новембра 2013. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.М. – адвоката Ј.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К бр.836/10 од 06.12.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.5018/2012 од 24.06.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К бр.836/10 од 06.12.2011. године, окривљени Р.М. оглашен је кривим због извршења кривичног дела пореске утаје из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности не изврши ново кривично дело. Истом пресудом, на основу одредаба чланова 48, 50. и 51. КЗ, према окривљеном је изречена новчана казна у одређеном износу од 50.000,00 динара и истовремено је одређено да је окривљени обавезан да ову казну плати у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, те да ће, уколико не плати новчану казну у остављеном року, суд новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.5018/2012 од 24.06.2013. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца основног

јавног тужилаштва у Пожаревцу и браниоца окривљеног Р.М. – адвоката Д.С., а пресуда Основног суда у Пожаревцу К бр.836/10 од 06.12.2011. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Р.М. – адвокат Ј.С. (по пуномоћју од 09.10.2013. године), због повреде одредаба члана 4. ЗКП, истичући да Апелациони суд у Београду, у жалбеном поступку, није разматрао одговор на жалбу окривљеног, у ком је наведено да је реч о пресуђеној ствари, а на који начин је учинио повреду закона, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће утврдити да се ради о пресуђеној ствари. Истовремено је предложио да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца обзиром да веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Р.М. у захтеву наводи да Апелациони суд у Београду, у жалбеном поступку, није размотрио одговор на жалбу окривљеног, у ком је окривљени навео, између осталог, да је веће првостепеног суда, на предлог заменика јавног тужиоца Саше Милојковића, дана 16.02.2011. године, решењем Кв бр.72/11, донело одлуку о примени одредаба о одлагању кривичног гоњења, те да је другостепени суд неразматрањем одговора на жалбу окривљеног, учинио повреду закона, и то одредбе члана 4. ЗКП, обзиром да је кривични поступак против окривљеног окончан, а да је суд, иако је реч о пресуђеној ствари, наставио са вођењем поступка против окривљеног.

Изнетим наводима захтева, бранилац окривљеног указује на учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. у вези са чланом 4. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 101/11 и 121/12).

Врховни касациони суд је изнете наводе захтева браниоца окривљеног, оценио неоснованим.

Одредбом члана 604. став 1. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 101/11 и 121/11), који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика, оцењивати по одредбама раније важећег Законика о кривичном поступку, те је Врховни касациони суд побијане пресуде испитао и ценио према одредбама Законика о кривичном поступку који се примењивао до 01.10.2013. године ("Службени гласник РС", бр. 58/04, ... 76/10).

Наводе захтева браниоца окривљеног, којима се указује да је Апелациони суд у Београду, као другостепени, учинио повреду закона на тај начин што у жалбеном поступку није разматрао одговор на жалбу окривљеног Р.М., су неосновани.

Наиме, Апелациони суд у Београду је у одлуци Кж1 бр.5018/2012 од 24.06.2013. године, на страни број два, навео да је одговор на жалбу јавног тужиоца ОЈТ у Пожаревцу поднео окривљени Р.М., са предлогом да се жалба јавног тужиоца одбије као неоснована и првостепена пресуда укине у целости, те да су на седници већа, разматрани целокупни списи предмета, заједно са побијаном пресудом, жалбама и одговорима на жалбу.

С тога су наводи захтева за заштиту законитости у овом делу оцењени неосновани.

Такође, ни наводи захтева – да је првостепени суд у току поступка учинио повреду одредбе члана 4. ЗКП, јер је решењем Кв бр.72/11 од 16.02.2011. године донета одлука о одлагању кривичног гоњења према окривљеном, и да је кривични поступак против окривљеног на тај начин окончан, не могу се прихватити као основани.

Према стању у списима, решењем Основног суда у Пожаревцу Кв. бр.72/11 од 16.02.2011. године, одобрена је примена одредаба одложеног кривичног гоњења према окривљеном Р.М. због кривичног дела порске утаје из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ, а на основу одредбе члана 61. у вези са чланом 236. ЗКП. Након тога је првостепени суд, на главном претресу одржаном дана 01.03.2011. године, констатовао да је наведеним решењем одобрена примена одредаба одлагања кривичног гоњења против окривљеног, те да је окривљени изјавио да ће у току сутрашњег дана извршити уплату одређеног новчаног износа, и то износа од 70.000,00 динара, а главни претрес је одложен и наредни заказан за 29.03.2011. године.

Заменик јавног тужиоца Саша Милојковић је дописом Кт бр.1006/07 од 08.03.2011. године обавестио суд да је тужилаштво одустало од предлога за одлагање кривичног гоњења по решењу кривичног већа Кв бр.72/11 од 16.02.2011. године према окривљеном Р.М., због кривичног дела из члана 229. став 2. у вези става 1, те је предложио да се према окривљеном настави кривични поступак, након чега је суд наставио доказни поступак на главном претресу одржаном дана 29.03.2011. године.

Одредбом члана 236. став 1. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10), прописано је да јавни тужилац може одложити кривично гоњење за кривична дела за која је предвиђена новчана казна или казна затвора до три године, ако осумњичени прихвати једну или више од мера прописаних тачкама 1 – 8. Ставом 2. истог члана, прописано је да, по одобрењу већа из члана 24. став 6. Законика, јавни тужилац може одложити кривично гоњење и за кривична дела за која је предвиђена казна затвора преко три године, а до пет година.

Дакле, цитираним законским одредбама, прописано је право јавног тужиоца да у сваком тренутку може одложити кривично гоњење против окривљених, уколико прихвате неку од мера прописаних чланом 236. ЗКП, те да суд, када су у питању кривична дела за које је прописана казна затвора од три до пет година, даје одобрење за одлагање кривичног гоњења.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, које се односе на одлагање кривичног гоњења, те чињеницу да је, према стању у списима, заменик јавног тужиоца дописом Кт бр.1006/07 од 08.03.2011. године обавестио суд да је одустао од предлога за одлагање кривичног гоњења по решењу Кв бр.72/11 од 16.02.2011. године према окривљеном и да је предложио да се према њему настави кривични поступак, дакле да против окривљеног није обустављен кривични поступак за предметно кривично дело, то су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног - да је у конкретном случају реч о пресуђеној ствари и да је првостепени суд повредио одредбу члана 4. Законика о кривичном поступку тако што је наставио са вођењем кривичног поступка против окривљеног, оцењени неоснованим.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одбио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.М. као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС бр. 72/11, 101/12 и 121/12), донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.